

Sieć transportu wodnego śródlądowego

Z uwagi na merytoryczny zakres opracowywanego dokumentu postanowiono odnieść się jedynie do żeglugi śródlądowej i odstąpić od charakterystyk uwarunkowań żeglugi przybrzeżnej oraz morskiej.

Śródlądowe żeglowne drogi wodne w roku 2013 miały łączną długość 1 665 km, z czego największy udział stanowiły rzeki żeglowne - 66,13%. Skanalizowane odcinki rzek stanowiły natomiast 17,62%, kanały wodne 9,19%, a jeziora żeglowne 7,06%. Drogi wodne eksploatowane stanowiły 92,6% ogółu długości dróg wodnych. Ich długość w poszczególnych klasach kształtowała się następująco:

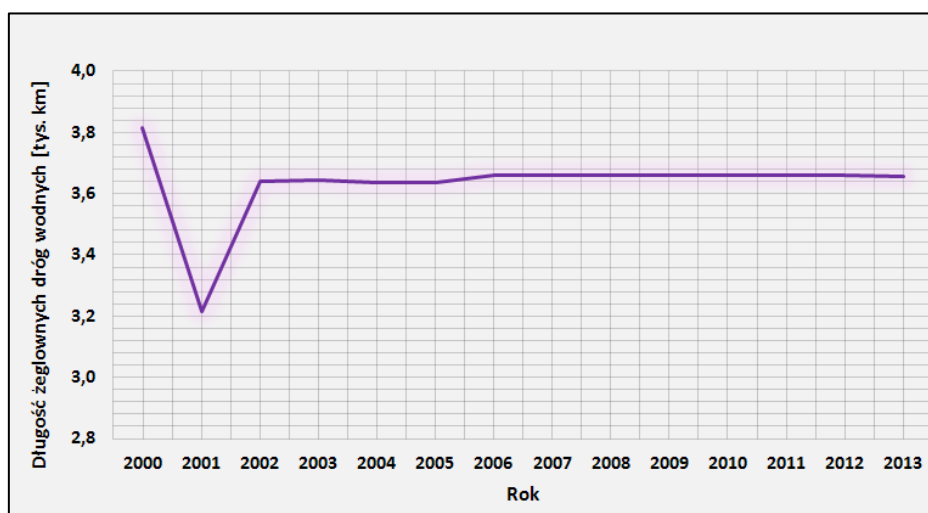
- 1 081 km klasy Ia,
- 893 km klasy Ib,
- 1 071 km klasy II,
- 396 km klasy III,

natomiast o znaczeniu międzynarodowym:

- 38 km klasy IV,
- 55 km klasy Va,
- 121 km klasy Vb.

Zmiana długości wodnych dróg śródlądowych od roku 2000 została przedstawiona na rys. 4.8. Na podstawie tego rysunku dostrzega się gwałtowny spadek żeglownych szlaków wodnych w okresie 2000-2001, po czym jednak w 2002 roku nastąpił ich wyraźny wzrost. Od tego momentu do roku 2005 żeglowność dróg wodnych ulegała stopniowemu pogarszaniu. Nieznaczny wzrost długości dróg wodnych nastąpił w okresie 2005-2006, a od tego czasu do roku 2013 infrastruktura wodna jest praktycznie niezmienna. Schemat sieci śródlądowych dróg wodnych w Polsce przedstawiono na rys. 4.9.

W Polsce w roku 2013 było łącznie 10 stoczni rzecznych oraz 23 porty żeglugi śródlądowej.

Rys. 4.8. Zmiana długości sieci żeglownych dróg wodnych w Polsce w latach 2000-2013
(źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS)